

Κρήτ. (Σητ.) Θηλ. μπουρλιάστρα Ἴων. (Σμύρν.) βουρ-
λιάστρα Θήρ. Ἰμβρ. ἀβουρλιάστρα Πάρ. (Λεῦκ.)
Ἐκ τοῦ ρ. βουρλιάζω. Ὁ τύπ. μπουρλιάστης καὶ
παρὰ Σομ.

1) Ὁ διαπερῶν σῦκα εἰς βούρλον, ὁ κατασκευάζων,
ὁρμαθοῦς σύκων Πελοπν. (Κόκκιν. Λογγ. Πυλ.) 2) Θηλ.,
ἡ ἔχουσα ἔργον νὰ διαπερῇ τὰς κλωστὰς τοῦ στημονίου
διὰ τῶν μιταρίων καὶ διὰ τοῦ κτενίου Ἰμβρ.: Σήμερα
ἔχου βουρλιάστρις. 3) Ὁ προχείρως διὰ ραφῆς ἡ προσ-
δέσεως ἐπισκευάζων, ἐπιδιορθώνων τι Κρήτ. (Σητ.): Δὲν
εἶσαι καλὸς βουρλιάστης, γιατί μὸς τὴν ἐβούρλιασες, ἡσπασε
πάλι (μὸς=μόλις). 4) Θηλ., ὁρμαθὸς σύκων Θήρ. Ἴων.
(Σμύρν.) Πάρ. (Λεῦκ.): Ἄσμ.

Νὰ δέσουνε τὰ χέρια μου μὲ μὰ μπουρλιάστρα σῦκα
Σμύρν.

βουρλίδα ἡ, Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιπούπ. Θάσ.
Θράκ. (Αἰν. Ἀμυγδαλ. Κομοτ. Σηλυβρ.) Κέρκ. Κυδων. Λέσβ.
Λήμν. Μακεδ. (Γκιουβ. Πάγγ. Σέρρ. Χαλκιδ. κ.ά.)—Κθε-
οτόκ. Βιργιλ. Γεωργ. 50 βρουλλίδα Θάσ. Θεσσ. Κυδων.
Λέσβ.—Λεξ. Βλαστ. 385 βουρλίδα Σαμοθρ. βουρλίδα
Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ. (Κομοτ.) βουρλίδα Λέσβ.
βουρλίδα Λέσβ. (Μόλυβδ. κ.ά.).

Ἐκ τοῦ οὗς. βούρλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδα.

1) Τὸ φυτὸν βούτομον (cagex) Κέρκ.—Κθεοτόκ. ἐνθ' ἄν.
Ποίημ.

Ἀγκαθερὰ χλωρόκλαρα καὶ μυτερὲς βουρλίδες.

2) Πλόκαμος Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιπούπ.) Θάσ.
Θεσσ. Θράκ. (Αἰν. Ἀμυγδ. Κομοτ. Σηλυβρ.) Κυδων. Λέσβ.
(Μόλυβδ. κ.ά.) Λήμν. Μακεδ. (Γκιουβ. Πάγγ. Σέρρ. Χαλ-
κιδ. κ.ά.) Σαμοθρ.—Λεξ. Βλαστ. ἐνθ. ἄν.: Ἀντὴ ἡ κω-
πέλλα ἔχει μακρεῖα βουρλίδα Ἀμυγδ. Ἐδισι ξέν' βουρλίδα
ᾧ τὰ μαλλιά τ'ς Αἰν. Συνών. βουρλί 5, βουρλίδι 4,
βούρλο 3, κοτσίδα, πλεξίδα, πλεξοῦδα.

βουρλιδᾶ ἡ, ἀμάρτ. βρουλλιδᾶ ΓΧατζιδ. ἐν
Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 114.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουρλίδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ῆς.

Τὸ φυτὸν βούρλο 1, ὁ ἰδ.

βουρλιδᾶς ὁ, ἀμάρτ. βρουλλιδᾶς Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βουρλιδᾶ.

Τόπος ὅπου φύονται βούρλα. Συνών. βουρλεᾶ 3.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Βρουλλιδᾶς Δ.Κρήτ.

βουρλίδι τό, Ζάκ. Πελοπν. (Ἡλ.)—ΑΠαπαδιαμ. Μά-
γισσ. 78 βουρλίδ' Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Μακεδ. βρουλλίδι
Κρήτ. (Σέλιν.) Ψαρ. φουρλίδι Σύρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βούρλο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδι.

1) Τὸ φυτὸν βούρλο 1, ὁ ἰδ., Κρήτ. (Σέλιν.) Πελοπν.
(Ἡλ.) κ.ά.—ΑΠαπαδιαμ. ἐνθ' ἄν. 2) Πλέγμα, δικτυω-
τὸν κάνιστρον κττ. ἐκ βούρλων Ζάκ. Ἰμβρ. Ψαρ. 3)
Κηλεπίδεσμος Κύθν. 4) Πλόκαμος Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. βουρλίδα 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βρουλλίδι Ἀμοργ.
Κίμωλ. Κύθν. Βουρλίδι Μύκ. Βουρλίδ' Λήμν. Βουρλίδα τά,
Κάλυμν. Κέως Μήλ. Σκίαθ. Σύρ. Χίος Βουρλίδα Ἀνδρ.
(Κόρθ. κ.ά.) Σκίαθ. Βρουλλίδια Κάρπ. Κέως Κρήτ. (Σέλιν.)
Ρόδ. Σίφν. Σύρ. Χίος (Πυργ. Καρδάμ. κ.ά.) Βρουλ-λίδια
Κάρπ. Φουρλίδια Σύρ.

βουρλίζω σύνθηθ. βουρλίζου σύνθηθ. βορ. ἰδιωμ.
βρουλλίζω Κρήτ. Νίσυρ. Ρόδ. Χίος βρουλ-λίζω Κύπρ.
Σύμ. βρουλ-λίζω Ρόδ. φρουλ-λίζω Κύπρ. σβουρλίζω
Πελοπν. (Ἀρχαδ. Λακων.) Μέσ. βουρλειῶμαι Ἴων. (Κρήν.)
βουρλειοῦμαι Θράκ. (Τσακίλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βούρλο. Πβ. ΠΛορεντζ. ἐν Λεξικογρ.
Ἀρχ. 5 (1918) 34 κέξ.

Α) Ἐνεργ. 1) Συνάγω βούρλα Ρόδ. 2) Πλέκω
σχοινία ἐκ βούρλων Ρόδ. 3) Κτενίζω, πλέκω τὴν κό-
μην Κύπρ.: Ἐγὼ τὴν ἐβρούλ-λιστα, γὰρ τοῦτο ἐν' καλὰ
βρουλ-λισμένη. Τὰ μωρὰ ἐφρούλ-λίσά τα. Τὰ μωρὰ ἐν'
φρουλ-λισμένα. 4) Περνῶ εἰς βούρλον, ὁρμαθίζω πολ-
λαχ.: Βουρλίζω τὰ σῦκα—τὰ ψάρια κττ. 5) Κάμνω
τινὰ νὰ τρέμη ὡς βούρλον, στενοχωρῶ, ταράσσω τινὰ
ψυχικῶς, ἐρεθίζω, περιάγω τινὰ εἰς κατάστασιν μανίας,
κάμνω ἐξαλλων πολλαχ.: Μὲ βούρλισε μὲ τοῖς φωνῆς του.
Τοῦ 'πε τόσα λόγια ποῦ τὸν βούρλισε. || Φρ. Ἀσ' τον νὰ
βουρλίζεται ἢ ἂς πάη νὰ βουρλίζεται (ἐπὶ παντελοῦς ἀδια-
φορίας περὶ τινος) πολλαχ. Τὸν βούρλισαν οἱ ἀρρώστεις
τῶν παιδιῶν του—τὰ πολλὰ ἔξοδα. Τοῦ 'πε τόσα λόγια, ποῦ
τόνε βούρλισε κ' ἦρθε ἐδῶ πέρα νὰ μᾶς σκοτώσῃ. Μὲ βούρ-
λισαν οἱ πόνοι τοῦ δοντιοῦ μου. Θὰ τότε βουρλίσουν τὰ
παλαιόπαιδα μὲ τὰ πειράγματά τους. Βουρλίστηκε καὶ δὲν
ξέρει τί κάνει. Βουρλίστηκε ὁ δεῖνα μὲ τὴν ὁμορφιὰ τῆς
δεῖνα. Βουρλίστηκε νὰ τοῦ γνέφῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο. Βουρ-
λίστηκε τρεῖς μέρες ὁ μαῖστρος. Γυρίζει σὰ βουρλισμένος
(σὰν τρελλός). Σὰν τὸ βουρλισμένο τρέχει. Εἶναι ἕνας βουρ-
λισμένος ἄνθρωπος, δὲν μπορεῖ νὰ ἡσυχάσῃ καθόλου. || Πα-
ροιμ. φρ. Τὸ φτωχὸ βουρλίζει ἢ πείνα κ' ἢ ξεφάντωσι
τὸν πλούσιο (ἢ στέρησις ἐξ ἴσου καὶ ἡ ἀκράτεια συσκοτι-
ζουν τὸν νοῦν) Λεξ. Δημητρ. Ὁ κανατᾶς σὰ βουρλιστῇ,
σπάει τὰ κανάτια του (ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπαθείας ἢ παραφορᾶς
ζημιουῦντος ἑαυτὸν) αὐτόθι. || Ἄσμ.

Βουρλίζομαι, νὰ σὲ χαρῶ, | ὅταν σὲ βλέπω ᾧ τὸ χορὸ
Πελοπν. (Τρίπ.)

Ὁ μαῦρος θανά βουρλιστῶ μὲ τὸν καημὸ ποῦ θρέφω
Ἡπ.

Κε ἂν βουρλίξῃσαι, τί κάνεις; | ἄδικα τὸ νοῦ σου χάνεις
Πελοπν.

Μὲ βούρλισαν τὰ μάγια σου κ' ἦρθα κατὰ τ' ἐσένα
(Νεοελλ. Ἀνάλ. Παρνασσ. 1, 348).

Ἔτσι τὰ φέρονουν οἱ καιροὶ κ' οἱ βουρλισμένοι χρόνοι,
νὰ παίξῃ ὁ λύκος μὲ τ' ἀρνὶ καὶ ὁ μποῦφος μὲ τ' ἀηδόνι
(βουρλισμένοι χρόνοι, κατὰ προσωποποιίαν) Αἰγίν. 6)
Ἀμτβ. συμπεριφέρομαι ὡς μαινόμενος Ἡπ.: Τί βουρ-
λίεις ἔτο; 7) Ἐνεργ. καὶ μέσ. εὐρίσκομαι ἐν ὀργασμῷ
Μακεδ. (Σισάν.) Χίος—Λεξ. Δημητρ.: Ἡ σκρόφα βούρ-
λισι, θέλ' καπρὶ Σισάν. Βουρλίστηκε καὶ θέλ' παντρεῖα αὐ-
τόθι. Βουρλίζονται οἱ γάττες τὸ Γενάρι Λεξ. Δημητρ.

Β) Μέσ. 1) Ζαλίζομαι, ἐπὶ ζώων, τὰ ὅποια τρώ-
γουν βούρλα Πελοπν. (Καλάβρυτ.) 2) Πλανῶμαι, τρέχω
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀσκόπως Ἀνδρ. Ἴων. (Κρήν. Μαγνησ.) Κυ-
δων. Λέσβ. Ρόδ. Σάμ. Χίος (Χαλκ.)—Λεξ. Βλαστ.: Ποῦ
πᾶς καὶ βουρλίζῃσι; Λέσβ. Ποῦ βουρλίζουσ' νὰ τόσ' ὦρα;
Κυδων. Ἐπῆεν κ' ἐβρουλ-λίζονταν Ρόδ. 3) Καταλαμ-
βάνομαι ὑπὸ ἀνυπομονησίας, ἀνυπομονῶ Κεφαλλ. Πε-
λοπν. (Ἀρχαδ.) κ.ά.: Ἐβουρλίστηκε νὰ παντρευτῇ—νὰ
πληρώσῃ—νὰ φύγῃ κττ. Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Τότε καὶ ὁ νεὸς βουρλίζεται ᾧ τὸν πόνο του νὰ πάη
(ᾧ τὸν πόνο του = εἰς τὸν τόπον τοῦ πόθου, τῆς ἀγάπης
του) Ἀρχαδ.

